

Vampierkrabben - Geosesarma sp.

De laatste jaren werden ongewervelden bijzonder populair in onze hobby. Ik bedoel hiermee niet zozeer bij de zeewaterliefhebbers, die al geruime tijd deze dierengroep in de armen heeft gesloten, maar wel de zoetwateraquarianen. Nano-aquaria met fel gekleurde garnaltjes zijn onder-tussen een ware rage. Hele hobbykelders werden gevuld met allerhande kreeftjes en de reusachtige, fel gekleurde slakken van Sulawesi doen het hart van menig liefhebber sneller slaan. Dit succes is voor een groot deel te danken aan de enorme toevloed van nieuwe, spectaculaire soorten uit Indonesië.

Eén groep van ongewervelden is echter nog niet zo populair als de voorgaande diertjes: de krabben. Dit is niet echt verwonderlijk. Veel krabbensoorten zijn onderling bijzonder agressief. Bovendien spelen ze graag tuinman en snoeien ze alle planten (dat is nog zeer voorzichtig uitgedrukt). Een aantal soorten bereikt dan ook nog eens een behoorlijk fors formaat. Tenslotte hebben ze meestal ook nog een erg nauwe band met de zee. De larven drijven af naar brak- of zeewater waar ze samen met de larven van andere ongewervelden, vissen en koralen (beter bekend als plankton) een hele cyclus doormaken om vervolgens als miniatuurkrab naar het zoete water terug te keren. Ook hier brengen de nieuwe Indonesische importen verandering in.

Ik stel u graag voor aan de vampierkrabjes!

De Nederlandse naam, die overigens een letterlijke vertaling is van de Engelse naam die deze diertjes kregen van de Aziatische exportfirma's, belooft alvast niet veel beterschap ten opzichte van de dikwijls erg gewelddadige krabben die we reeds kennen in onze hobby. Gelukkig is niets minder waar. Deze aparte naam danken de GEOSESARMA soorten aan hun aparte uiterlijk. Veel van de soorten (50 beschreven en nog eens tal van onbeschreven soorten) hebben knalrode oogjes waardoor de keuze voor de naam vampierkrab duidelijk wordt. Wat maakt deze krabbetjes dan zo interessant voor de 'gemiddelde' aquarium- en terrariumliefhebber?

Formaat

Het rugpantser of carapax heeft een doormeter van een drietal centimeters. Afhankelijk van de soort kan dit een centimetertje groter of kleiner zijn.

Kleur

Veel soorten zijn opmerkelijk gekleurd. Paars, rood en oranje zijn bij zo goed als alle soorten de hoofdkleuren. Hier bovenop komen dan dikwijls de bloedrode oogjes, poten of vlekken in het geel, wit, blauw,... De fraaiste soorten hebben daarenboven ook nog stippen of streepjes in felle kleuren.

Kweken

Deze krabben hebben hun band met de zee volledig doorgeknipt. Net zoals veel zoetwatergarnalen dragen ze relatief weinig eieren wanneer men ze vergelijkt met hun zeegebonden soortgenoten. Uit deze eieren komen echter een 50-tal volledig ontwikkelde miniatuurkrabbetjes. Uit de eerste kweekresultaten blijkt dat deze krabbensoort haar jongbroed met rust laat en dat de jongen zelf niet uitgesproken kannibalistisch zijn (een gewond of ziek diertje wordt wel opgepeuzeld door de broertjes en zusjes). De vrouwtjes zijn van de mannetjes te onderscheiden doordat ze grotere 'buikeflappen' hebben. Deze dienen om de eieren onder het lichaam te kunnen dragen.

Voedsel

Krabben zijn typische alleseters. Ze eten werkelijk alle organisch materiaal dat voedingsstoffen bevat en verwerkbaar is met hun scharen. Dit kunnen kleine levende prooien zijn zoals watervlooien, kleine pissebedden,...

Dezelfde prooidieren worden echter ook verorberd als ze reeds dood zijn (half vergaan mag ook nog). Ook commercieel visvoer in alle mogelijke vormen en smaken wordt gretig naar binnen gewerkt. Alhoewel ze omnivoor zijn, hebben ze een duidelijke voorkeur voor dierlijk voedsel. Deze voorkeur, gecombineerd met hun kleine klauwen, zorgen ervoor dat planten behoorlijk veilig zijn bij deze rakkertjes.

Actief

Deze krabben zijn niet gebonden aan de schemeruren of de nacht. Het zijn ook geen passieve diertjes die zich in een donkere hoek verstoppen en wachten op een voorbijkomende prooi. Zelfs met de verlichting van een TL-lamp boven hun kopjes, gaan ze zeer actief doorheen het vivarium rondcrossen. op zoek naar voedsel.

Huisvesting

Veeleisend zijn GEOSARMA niet wat hun woon-omgeving betreft. Het is echter belangrijk dat ze zowel over een land als een waterdeel beschikken. Liefhebbers zijn het echter niet eens over de ideale leefomstandigheden van deze 10-potige vampiertjes. Ze blijken het goed te doen in zowel zacht, licht zuur water als hard, basisch water. Nakweek verschijnt enkel in vivaria waar ze minstens vijf centimeter diep water ter beschikking hebben. Dit waterdeel mag een aantal liters in beslag nemen. Een plasticen doos met daarin water geeft geen goede kweekresultaten.

Zorg er voor dat de krabben makkelijk uit het water kunnen klauteren. Het landdeel kan je best voorzien van wat schuilplaatsen zodat de dieren zich kunnen terugtrekken wanneer ze dit wensen. De luchtvochtigheid moet hoog liggen (80% of meer). Denk eraan dat je een dergelijk vochtig vivarium goed verlucht om schimmelvorming te voorkomen. De temperatuurvereisten liggen tussen de 22 en 30°C. Een aantal liefhebbers kon reeds vaststellen dat de krabbetjes merkkelijk actiever worden vanaf 24°C.

Toen ikzelf via een bevriend aquariaan aan deze krabbetjes kon geraken, besloot ik het erop te wagen. Ik kwam in het bezit van een vijftal diertjes met zeer donkere, paarse rugschilden en poten. De klauwen zijn echter spierwit en ze hebben de karakteristieke rode oogjes. Volgens de importeur kwamen ze van Borneo.

Zoals het een plichtsbewuste hobbyist betaamt, ging ik op zoek naar de nodige informatie om deze diertjes goed te kunnen verzorgen en eventueel te kweken. Omdat de informatie op het internet zeer schaars was en ik in de literatuur niet meer vond dan een foto met de genusnaam, heb ik de gevonden informatie samen met mijn beperkte eigen ervaringen gebundeld tot dit artikeltje.

Het determineren van de exacte soort blijkt echter een waar huzarenstuk. Er bestaat geen literatuur die je toelaat om de soort makkelijk te bepalen. Ook het internet biedt alsnog geen overzicht van alle soorten met bijhorende

foto's en beschrijvingen. Je zou natuurlijk de schappelijke beschrijvingen van alle soorten kunnen aanschaffen, maar dit wordt een dure grap als je weet dat één enkele publicatie van een soortbeschrijving wel 60 euro kan kosten en er reeds 50 soorten beschreven zijn.

Over één van die beschreven soorten wil wel kort uitweiden. GEOSARMA MALAYANUM leeft zoals de naam reeds doet vermoeden in Maleisië. Deze soort behoort tot de weinige soorten die we Nepenthesfil kunnen noemen.

NEPENTHES is een geslacht van Aziatische vleesetende planten die insecten vangen in grote bekken.

Dit krabbetje (*Geosesarma malayanum*) Leeft in deze bekken.

Ze verorbert daar de insecten die door de zoete geur aangetrokken werden en zo gevangen geraakten in de bekken. Je zou denken dat de plant daar niet blij mee is, maar omdat deze krab nogal slordig eet, blijven er veel kleine stukjes insect in de beker achter. Deze kleine stukjes

worden door de plant sneller verteerd. Zo kan de prooi niet gaan rotten of beschimmelen, wat veel ellende voor de plant kan betekenen. Ik hoop alvast dat dit artikeltje de interesse voordeze vergeten ongewervelden wat kan doen toenemen.

Dennerle ontfermt zich over de naam vampierkrab

De tot nu toe als *Geosesarma* sp. "vampier" bekende krab heet nu *Geosesarma dennerle*.

De in 2006 voor het eerst uit Indonesië naar Duitsland geïmporteerd *Geosesarma* sp. „vampier“ werd nu pas wetenschappelijk beschreven, waarbij Dennerle het onderzoek van de auteurs financieel ondersteunde.

In de natuurlijke habitat leeft deze kleine 's nachts actieve landkrab in vochtige gebieden langs de waterkant. Ze graven weinig en zijn maar zelden in het water. In een aquaterrarium heeft deze krab geen diep watergedeelte nodig, maar eerder een klimzone. De "Dennerle vampierkrab" is steeds vaker in aquaterraria te zien, met name wegens zijn interessante gedrag en zijn eenvoudige verzorging en kweek.

De eerste beschrijving werd gepubliceerd op 16-01-2015 in „The Raffles Bulletin of Zoology Volume 63“ onder de titel "New species of "vampire crabs" (*Geosesarma* De Man, 1892) from central Java, Indonesia, and the identity of *Sesarma* (*Geosesarma*) *nodulifera* De Man, 1892 (Crustacea, Brachyura, Thoracotremata, Sesarmidae)".

De klassieke vampierkrabben met oranje ogen en de variant met gele ogen kreeg samen met een voorheen als *Geosesarma* sp. „Blue“ aangeduide groenogige krab een zelfde soortstatus en draagt nu de wetenschappelijke soortnaam *Geosesarma dennerle*.

NG et al. maken in hun eerste beschrijving duidelijk, dat de soorten in hun natuurlijke leefgebied bedreigd worden en dat de markt voor huisdieren in toenemende mate op kweek terug moet vallen. Die wens wil Dennerle met zijn betrokkenheid ondersteunen.

